

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

1983

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

TUMATHORPS SANKT KNUTS GILLE

SVR 283/83

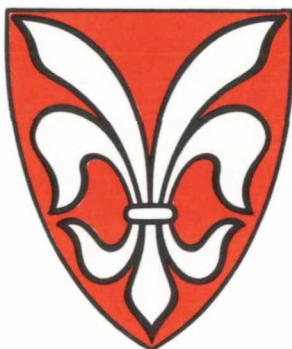
SKÖLD: I rött två uppväxande händer bärande en juvelbesatt krona ovan åtföljd av en störtad månskära och en sexuddig stjärna, allt av guld.

Tumathorps Sankt Knuts Gille uppstod under tidig medeltid som sammanslutning för inbördens skydd och hjälp. Vissa gillestraditioner, bland annat minnesdrickningen, talar för arvsed från förkristen tid. När den medeltida staden Tumathorp, dagens Östra Tommarp i Järrestads härad i Skåne, förlorade sina stadsrättigheter år 1537, tynade Sankt Knuts Gille bort.

År 1949 återupplivades Gillet under fadderskap av Lunds, Ystads och Flensburgs Knutsgillen. År 1955 skänktes Tumathorpsgillets bevarade bronssignet, daterad till 1270-talet, till det återupplivade gillet av Lunds Sankt Knuts Gille. Signetens bild av Knud Konge nyttjas av gillet som signum.

Sedan återuppväckandet år 1949 använder Tumathorps Sankt Knuts Gille, idag hela Österlens Knutsgille, Tumathorps gamla stadsvapen, känt från ett sigill under kungahyllningsbrevet för Christian III av år 1535. Gillet för stadsvapnet på sina banér och som distinktion för sina marskalkar.

SVEIO KOMMUNE

SVR 284/83

SKJOLD: På raud grunn ei sølv kløyvd lilje.

FLAGG: På raud grunn ei kvit kløyvd lilje.

Vedtatt av Sveio kommunestyre 1981-6-3 som våpen for Sveio kommune i Hordaland fylke og sanksjonert av Kongen 1982-2-19.

Våpenet er ei avleiing av slektsvåpenet til adelslekta på Sveio (Aadland) som har breidd seg utover heile kommunen og elles i Sunnhordland. Hr Jon Gauteson til Sveen var handgangen mann for den siste norske erkebiskop i 1536. Slekta på Sveio er ættlingar av Jon Gauteson. Dette, samt at både hovudsoknekyrkja og administrasjonssenter og kommunen har namn etter ein gard der ei av dei største og mest livskraftige slekter har budd, var hovudgrunnane til at det vart valt ei differensiering av våpenet til »Sveiaslekta». Riksarkivet gav melding om at lilja med stjerna skulle forbeholdast slekta, men at kommunen kunne bruka våpenet utan stjerne.

Våpenet er registrert i anknnytning til Aadlands-våpenet.

Kjelder: Danmarks Adels Aarbok 1891.

Kolbjørn T. Ekkje, Den Kløyvde lilja, Sveio 1982.

AADLAND (DAL-SLEE)

SVR 285/83

SKJOLD: På grønn grunn ei sølv kløyvd lilje med ei 5-takka stjerne i kløyvinga.

På hjelmen eit grønt hjelmklede med sølv fôr og med vulst av grønt og sølv.

HJELMTEIKN: Ei sølv 5-takka stjerne mellom to vesselhorn delt i sølv og grønt.

Uradel Norge. Våpnet er registrert av Torbjørn H. Aadland (*1908) på slektsgarden Ådland på Stord som er ætling i 15. ledd etter stamfaren, adelsmannen Hr. Ivar til Sandvik (død 1512). Hans soneson var Hr. Jon Gauteson til Sveen (Sveio). Han hadde 8 barn og av desse var Hr. Mats Jonsson til Sveen som vart stamfar for Sveengreina og Erik Jonsson til Brandvik og Aadland som vart stamfar for Ådlandgreina. Erik Jonsson til Aadland, nytte ei kløyvd lilje med ei seks-takka stjerne i kløyvringa, vart gift med den »ufri Margrethe Pedersdtr.» og vart derfor i 1610 frådømt sine adelege rettar ved ei rettsak i Bergen. »Hans børn blev bønder» er det sagt. Sonen Peder Erikson (1603–83) fekk Aadland og sidan har ætta site på Ådland mann etter mann like til i dag. Peder Erikssons soneson var Otte Olufsen Aadland (*1677) og hans sonesons sonesons son var Hermann Torbjørnsson Aadland (1880–1963). Hermanns barn vedtok i 1980–81 å gjennoppta det gamle slektsvåpen i dei oppgjevne fargane. Fargane var frå gamalt av ukjente. Ætlingar av Ivar til Sandvik brugte dels tilnamna Sle (Slee) og dels Dal (Dall eller Dahl).

Kjelder: Danmarks Adels Aarboek 1891. Bakkevik: Sunnhordlandsslekter I–II, Haugesund 1941–43. K. Ekkje: Den kløyvde lilja, Sveio 1982.

BROBERG

SVR 286/83

SKÖLD: I rött två V-ställda gyllene lansar och mellan dessa ett gyllene rombformat fönster med fyra röda rutor.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En pelikan med ungar av silver med guldbeväpning. Pelikanen ristande sitt bröst för att med sitt blod föda ungarna.

Vapnet är antaget år 1980 av Harald Broberg, Flakeberg Grästorp, för sig och sina efterkommande. Rätt att föra vapnet har även Ida Margareta och Anders Gustav Brobergs efterkommande födda med namnet Broberg.

Släkten är en bonde- och soldatsläkt från Västergötland. Tre anmödrar har gett bidrag till vapeninnehållet. Lansarna i V-ställning minner om Katarina Wagner, rutorna om Anna Rutensköld och den uppförande pelikanen om Ingrid Pelikan.

AHL
SVR 287/83

SKÖLD: I svart en häst av guld samt en i rött och guld snedrutad ginpost.

Hjälmtäcke dexter svart fodrat med guld, sinister rött fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En fasces av guld mellan två svarta vingar.

Vapnet är 1983 antaget av huvudmannen för släkten Ahl, kriminalinspektör Arne Ahl, Ödåkra, och dennes broder uppgiftslämnaren, kaptenen vid Flygvapnet Sven-Åke Ahl, Vejbystrand, samt system, undersköterskan Kerstin Johansson, född Ahl, Ramlösa Brunn, för sig och sina efterkommande.

Vapnet anspelar på faderns, framlidne förste poliskonstapel Gunnar Ahl och farfaderns, förste bäraren av namnet, Per J. Ahl, mångåriga militära gärning vid Kungl. Skånska Husarregementet och tinkturerna i ginposten på släktens skånska förankring. Hjälmprydnaden syftar på Gunnar Ahls och Arne Ahls slutliga yrkesval samt på uppgiftslämnarens anknnytning till Flygvapnet.

BRANDENBURG

SVR 288/83

SKÖLD: Kvadrerad: med 1. och 4. fältet i blått, vari ett svärd av silver med fäste av guld stolpvis ställt genom en krona av guld, 2. fältet kluvet i guld vari två röda andreakors i stolpe, i blått med en framkommande dubbelörn av silver samt 3. fältet kluvet i blått med en framkommande dubbelörn av silver och i guld vari två röda andreakors i stolpe.

Bakom skölden en gyllene ankarkorsstav och däröver en grön biskopshatt med sex tofsar nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: *Ne deficiat fides.*

Vapnet föres av H. H. Biskopen av Stockholm teol.dr Hubertus Brandenburg och visar vapnet för Stockholms katolska stift kvadrerat med ätten Brandenburgs vapen. Stiftsvapnet syftar på Erik den Helige, stiftets skyddshelgon. Ätten Brandenburgs vapen fördes av stamfadern ryttmästaren Silvester von Brandenburg år 1563. Ätten kom från Tyskland till Sverige med Adolf Fredrik von Brandenburg, nat. svensk adelsman 1681. Hans sons sons son Adolf Johann återvände till Tyskland och är biskopens förfader i sjätte generationen. Biskop Brandenburg utnämndes till biskop av Stockholms stift år 1977. Korsstaven och den gröna prelathatten utmärker i enlighet med heraldiska regler vapenförarens värdighet som biskop i romersk-katolska kyrkor.

Litteratur: Schlegel, B./Klingspor C. A.: Den med sköldebref förlänade men ej å Riddarhuset introducerade svenska Adelns ättar-taflor, Sthlm 1875, s. 25. Heim B. B.: Heraldry in the Catholic Church, 1978.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ACKERLIND

SVR 289/83

SKÖLD: I guld en ginbalksvis ställd i båda ändar avhuggen blå lindgren med fyra blad och däröver en röd ginstam med tre femuddiga stjärnor av silver.

Hjälmtäcke dexter rött fodrat med silver och sinister blått fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande naturlig tiger i tassarna hållande en femuddig stjärna av silver.

Vapnet är 1983 antaget av controller Carl-Uno Åkerlind (Ackerlind), Mission Viejo USA, född 1929 i Malmö och gift därstädes 1956 med Britta Enggren, för sig, för hustrun, för deras söner Carl Mike och Mark Robert samt deras efterkommande med namnet Ackerlind.

Vapenantagaren Carl-Uno Åkerlind (Ackerlind) är sonson till godsägaren Per Erik Åkerlind, född 1832 på Jordanstorp i Gryts socken, Södermanland, och dennes hustru Eva Johanna Bernhardina Tigerschiöld, född 1838 och dotter till kaptenen vid Livbeväringensregementet Gustaf Bernhard Tigerschiöld (Adliga ätten nr 1087) till Boxtorp i Gryts socken Södermanland.

BURMAN

SVR 290/83

SKÖLD: Delad medelst nedvänt mantelsnitt i blått, vari tre femuddiga stjärnor av guld satta två över en, och i guld vari en blå bepanrad arm.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två i andreskors ställda stridsyxor av guld mellan två blå vingar vardera belagda med en femuddig stjärna av guld.

Vapnet är år 1980 antaget av leg. optiker Bengt Burman, Skellefteå, för sig och övriga efterkommande till godsägaren och riksdagsmannen Fale Burman (1803–1876) i Haparanda. Vapenantagaren är sonsons sonsons sonsons sonsons son till Olof Joensson Bure, vilken levde omkring 1580 och var den förste bäraren av släktnamnet Burman. Namnet Bure/Burman torde vara bildat av orten Bure i Skellefteå socken. Vapnet knyter an till adliga ättens Bure (nr 126) vapen, och till en gravsten från medeltiden i Sköns kyrka i Medelpad.

Litteratur: Svenska Släktkalendern 1917 o. sen. uppl., G. Elgenstierna: Den introducerade svenska adelns ättartavlor, Stamtafla öfver Adelige Ätten Bure No 126. Elof Lindmark: Bureätten (1982). Hans Hildebrand: Johannes Bureus (1910), Karl Fahlgren: Skellefteå Sockens Historia, Del I (1953).

BÄVERMALM

SVR 291/83

SKÖLD: I guld en bäver hållande en avbiten stock, allt svart.

Svart hjälm-täcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En fyruddig stjärna kvadrerad i guld och svart inom en svart lagerkrans.

Vapnet är år 1980 antaget av socionom Birgitta Bävermalm, Göteborg, för sig och sina efterkommande med namnet Bävermalm.

Den fyruddiga stjärnan symboliserar fädernesläktens anknytning till sjöfarten och lagerkransen mödernesläktens akademiska meriter. Bävern alluderar på släktnamnet, vilket antagits på 1960-talet och bäres av vapenantagarinnan, hennes fader, tvänne bröder samt av hennes barn.

FLENSMARCK

SVR 292/83

SKÖLD: I rött tre guldtrianglar i trepass med motvända sammansmältande spetsar.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två hjorthorn av guld.

Vapnet är år 1983 antaget av författaren jur.kand Tor Flensmarck, V. Ingelstad i Skåne för sig och sina efterkommande med släktnamnet Flensmarck. Det får även föras av alla agnatiska ättlingar till släktens förste med säkerhet kände stamfader borgaren Peder Graa, vilken var byfogde 1519 och borgmästare 1528 i Vä i Gärds härad i Skåne, eller till den förfader till honom på manslinjen forskningen i framtiden kan framlägga med nöjaktig bevisning. Antagarens farfader, framlidne folkskolläraren Wilhelm Flensmarck, född 1893 på gården Flensma i Huaröds socken Gärds härad, var den förste att bära släktnamnet samt sonsons sonsons sonsons sonsons sonsons sonson till den nämnde Peder Graa i Vä. Till grund för vapnet ligger tidigare sigill inom familjen Graa och bomärken från 1600–1700-talen. En gravsten från ca. 1500 i S:t Petrikyrkan i Malmö visar också vapnet, vilket även finns bevarat på en gravsten från Graaeska Koret och på en stolståndsgavel i Mariakyrkan i Ystad samt på en gravsten i S:t Peters Klosterkyrka i Lund.

Litteratur: Släkten Graa i Skåne (Landsarkivet i Lund), E. Bager: Malmö Historia i Sten I (1958), S. Carlquist o. G. Borg: Ystadshistoria i Sten (Ystads Fornminnesförenings Skrift XII (1967).

DINGERTZ

SVR 293/83

SKÖLD: I blått två korsade officersvärjor med utåtvända byglar under en krona, allt av silver.

Blått hjälmfack fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande svan av silver med beväpning av guld.

Vapnet är år 1982 antaget av civilekonomen Sven Dingertz och civilingenjören Stig Dingertz, båda Stockholm, för sig och sina efterkommande.

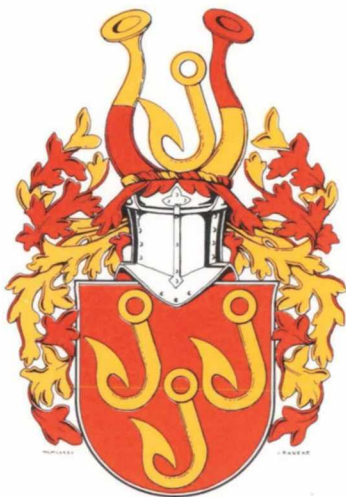
Släkten har sitt ursprung i Solingen, Westfalen och har där länge verkat som klingmeder. Familjenamnet Dinger är omnämnt redan år 1356. Med bröderna och klingmederna Johan d.y. och Johan Abraham Dinger inkom släkten till Sverige år 1775, då dessa värvades för att starta manufaktur i Eskilstuna Fristad, inrättad enligt kungörelse 1771. Under 1800-talet har familjenamnet förändrats från Dinger, Dingert till Dingertz. Vapenantagarna är sjätte generationen i Sverige.

Vapeninnehållet anspelar på släktmedlemmarnas mästarmärke, två korslagda huggare med uppåtriktade spetsar och utåtvänd egg samt handbyglar. I vinkeln mellan klingornas spetsar sitter en krona. Svanen har under flera generationer använts som släktens märke. Tinkturen är hämtade från Solingens stadsvapen.

Som en kuriositet kan nämnas, att Gustav II Adolf vid striden i Dirschau 1 juli 1627 bar ett vapen tillverkat av Clemens Dinger. Detta bevaras nu i Livrustkammaren i Stockholm.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

KROK SVR 294/83

SKÖLD: I rött tre krokar av guld, satta två över en.

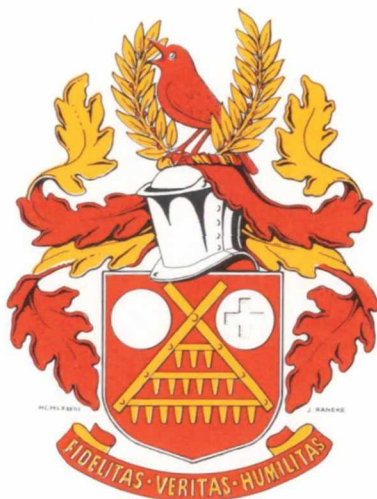
Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En krok av guld mellan två vesselhorn delade i guld/rött och rött/guld.

Vapnet anmäles av Göran C. Krok, Göteborg och får föras av ättlingar till Gudmund Petri Krok, vilka är födda Krok. Vapnet är känt inom släkten i form av sigill från ca. 1648. Den småländska släkten Krok räknar som stamfader bonden Per i Kroksbygd i Hallaryds socken, gift med Sissela Ugla. Deras son Petrus Krok var kyrkoherde i Moheda i Växjö stift 1554. Sonen Gudmund Petri Krok var riksdagsman 1573 och underskrev som kyrkoherde i Vittaryd Uppsala mötes beslut 1593. Hans fem söner blev alla präster och var verksamma i Småland. Biskopen Nils Krok (1575–1646) är anfader i elfte generationen i rakt uppstigande led till uppgiftslämnaren. En av biskopens söner, Anders Krok (1622–83), adlades 1674 med namnet Gyllenkrok och introducerades 1675 (adliga ätten nr 862). Dennes yngste son Axel Gyllenkrok (1664–1730) upphöjdes till friherre 1727 och introducerades samma år (nr 195).

Litteratur: Växjö Stads Historia (1956), P. Wilstadius: Smolandi Upsalienses 1–4 (1955–71), Elgenstierna: Den introducerade svenska adelns ättartavlor (1925–36).

CHRONQUIST

SVR 295/83

SKÖLD: I rött en trekantsharv med ramar upptill förenade i andreaskors av guld, åtföljd ovan av två rundlar av silver, sinister rundel belagd med korsskugga.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

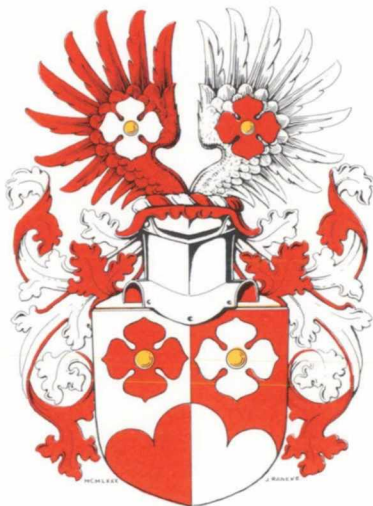
HJÄLMPRYDNAD: En röd näktergal mellan två motböjda lagerkvistar av guld.

VALSPRÅK: *Fidelitas · Veritas · Humilitas.*

Vapnet är 1983 antaget av kyrkoadjunkten i Filborna församling i Helsingborg, teol. kand Lennart Chronquist och hans hustru organisten Margaretha (född Persson) för sig, sina barn och deras efterkommande med namnet Chronquist. Släkten kan ledas tillbaka till 1700-talet, då namnet skrevs Kronquist. Bland anorna finns militärer vid Kungl. Vendes Artilleriregemente i Kristianstad och bönder från Luggude härad i Skåne. Trekantsharven minner om bondeanorna och Margaretha Chronquists fader och farfader som utvecklade harvar inom det år 1914 etablerade företaget Röglehavar; harvens andreaskors alluderar på vapenantagarnas födelseorter och Luggude härad; dexter rundel anspelar på antagarens faders Ragnar Chronquist verksamhet som köpman; sinister rundel, en oblat, syftar på Lennart Chronquists prästerliga kall; hjälmprydnaden minner om hustruns verksamhet som kyrkomusiker med sång som huvudinriktning.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

GEFVENBERG

SVR 296/83

SKÖLD: Kliven i silver och rött med ett treberg under två fyrbladingar, allt i motsatta tinkturer.

Rött hjälmfodrat fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar, dexter röd, sinister silver, vardera belagda med en fyrblading i motsatt tinktur.

Vapnet är år 1980 antaget av ingenjören Erland Gefvenberg och revisorn Olof Gefvenberg, båda Norrköping.

Vapnets två blommor syftar på släktens från antagarna utgående två grenar. Treberget alluderar på familjenamnet Gefvenberg.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

GRØNDAHL

SVR 297/83

SKJOLD: Delt af en gylden omvendt sparre, i blå felt en gylden sol, i grønt felt to gyldne roser med rød blomsterkalk.

Blåt hjelmklæde foret med guld og vulsten i blå og guld ombundet af et grønt bånd. Sort Stikhjelm med purpur foer.

HJELMTEGN: Et hundehoved i naturfarver med halsbånd i rødt og sølv.

Våbnet er i 1980 antaget af Thomas Grøndahl i Glen Cannich i Skottland, født i Brørup i Danmark.

LINDHE

SVR 298/83

SKÖLD: I blått en sparre av guld, belagd med åtta röda lindblad, över grekiskt (palmett) akroterion av guld, allt under en ginstam av guld, belagd med svart omvänd cirkelpassare, vars uppvända ben förlänger sparrens vinkellinjer, åtföljd av tre röda mantuanska kors (frimurarkors).

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

Skölden flankerad av två vita hägervingar.

HJÄLMPRYDNAD: Uppväxande svart örn med från hjässan sex uppskjutande naturfärgade påfågelfjädrar.

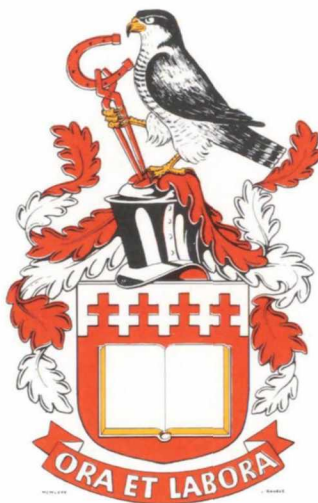
VALSPRÅK: *Innocue vivito.*

Vapnet är år 1983 antaget av teckningsläraren Carl Wilhelm Sixten Casimir Sparre Lindhe i Malmö, son till ryttmästaren och jägmästaren Carl Albert Lindhe och dennes hustru Märtha Luitgard Sparre, Malmö, för sig och sina efterkommande.

Vapnets bakgrund: sparre och påfågelfjädrar minner om vapentagarens morfader Sigge Sparre av adliga ätten nr 7 Sparre af Rossvik; örnen minner om vapentagarens mormoder Luitgard Adlercreutz; hägervingarna syftar på härstamning från ätten Peyron; cirkelpassaren och mantuakorsen alluderar på vapentagarens tillhörighet till Svenska Frimurar Ordens tionde grad, vars ordensheraldiker han är.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

HÖÖK SVR 299/83

SKÖLD: I rött en uppslagen bok av silver med snitt av guld och däröver en av en korskura med fyra kors uppåt bildad ginstam av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

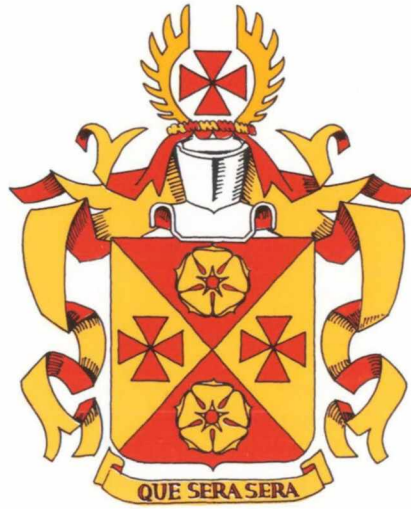
HJÄLMPRYDNAD: En naturfärgad hök hållande en smidestång med en hästsko, allt rött.

VALSPRÅK: *Ora et labora.*

Vapnet är år 1980 antaget av ingenjören Sven-Arne Höök, Hyltebruk, för sig, sina föräldrar, syskon och syskonbarn med namnet Höök.

I vapnet symboliserar boken med guldsnitt och oskrivna blad »Böckernas Bok» men även bokliga studier och papperstillverkningen som grundförutsättning för skrift. Korsskuran står för kristen livsåskådning och för fyra bröder Höök. Hjälmprydnaden alluderar på släktnamnet och tidigare generationers verksamhet.

NORDLUND

SVR 300/83

SKÖLD: Fyrstyckad i rött, vari en gyllene ros, och guld, vari ett rött Georgskors.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

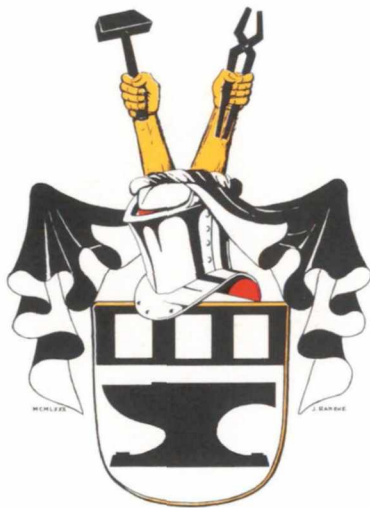
HJÄLMPRYDNAD: Mellan två gyllene vingar ett rött Georgskors.

VALSPRÅK: *Que sera, sera.*

Vapnet är år 1976 antaget av avd.chefen Ralph Christer Nordlund, Uppsala.

Vapnets två gyllene rosor anknyter till landskapen Nyland, där vapenantagaren är född och Österbotten, där antagaren är uppvuxen, båda i Finland. De två röda korsen symboliserar deltagande i vinterkriget 1939–40 och fortsättningskriget 1941–44 i Finland. Vapnets tinkturer utgöres av de gamla finlandssvenska färgerna, vilka går tillbaka till Johan III, som en gång var hertig av Finland. I republiken Finlands vapen, vilket är en avläggare av hertig Johans vapen, ingår nio rosor, en för varje landskap. Två av dessa har sålunda upptagits i släkten Nordlunds vapen.

NORRLUND

SVR 301/83

SKÖLD: I silver ett svart städ och däröver en svart ginstam belagd med tre biljetter av silver.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppskjutande naturfärgade underarmar, dexter hållande en svart smideshammare och sinister en svart smidestång.

Vapnet antaget 1980 av Kurt Norrlund, Eskilstuna, för sig, sin hustru Astrid och för deras efterkommande med namnet Norrlund.

Släkten, som är finlandssvensk, räknar som stamfader en viss Matts, född ca. 1700 i Pedersöre socken i det svenskspråkiga Österbotten i Finland. Sonsonsonen Hans Norrlund, född 1784 på Norrby gård i Lepplax by i Pedersöre socken, var sockensmed och detta yrke gick i arv till son och sonsöner. Astrid Norrlund härstammar från bonden Jon Forseth, född 1604 i Klaebu vid Trondheim i Norge.

Vapnet alluderar på släkten Norrlunds smedtraditioner. Biljetterna på tre av bonden Jon Forseths efterkommande, Lars Forseth (1731–1812), klockare och lärare som belönades med Norska Vetenskapssällskapets medalj och Dannebrogens silverkors, samt dennes söner Lars och Paul Forseth, stortingsmän, medlemmar av Riksförsamlingen på Eidsvoll 1814 samt deputerade vid kungavalet den 4 november samma år, båda bärare av Dannebrogens silverkors.

OHRLING

SVR 302/83

SKÖLD: I guld en dubbelörn uppstigande från ett fyrekrat hjul, allt svart.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

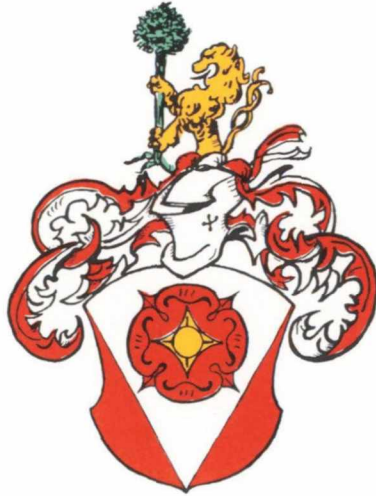
HJÄLMPRYDNAD: En uppväxande lagerkvist av guld inom en uppskjutande svart tvestjärtsklo.

Vapnet är år 1983 antaget av medicine och filosofie kandidaten Mikael Ohrling, Stockholm, för sig och sina efterkommande med släktnamnet Ohrling.

Släkten Ohrling härstammar från Tyskland.

Dubbelörnen och tinkturerna anspelar på släktens härkomst och tvestjärtsklon på namnet Ohrling, vilket kan härledas ur det tyska ordet för tvestjört (Ohrwurm). Lagerkvisten är kunskapens symbol.

ROSENDAL

SVR 303/83

SKÖLD: I rött en störtad spets av silver belagd med en fyrbladig röd ros.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande lejon av guld hållande ett med rötterna uppryckt naturfärgat träd.

Vapnet är år 1982 antaget av med. lic., konstnären och författaren Björn Rosendal, Veinge, för sig och sina efterkommande med släktnamnet Rosendal (Rosendahl).

Släkten härstammar från Erik Rosendal, född 1720 och hammarsmedsmästare vid Nyhammar i Ramsberg och sedan vid Bredsjö bruk. Erik Rosendal, den förste bäraren av släktnamnet, var med stor säkerhet utomäktenskaplig son till brukspatronen Petter Lilo, född 1699, son till majoren Johan Lilo av den numera utdöda släkten med detta namn och Anna van Oestgeest, vars fader var brukspatron vid Ramsbergs bruk. Erik Rosendal tog sitt namn efter gården Rosendal i Ramsbergs socken, varest han uppges vara född. (Denna gård bebyggdes omkring 1640 av den från Finland invandrade Marcus Månsson, född på 1590-talet.) Släkten har ägnat sig åt bruksdrift från 1600-talet och fram till våra dagar.

Rosen anspelar på släktnamnet Rosendal och hjälmprydnaden på vapenantagarens modernehärstamning från släkten Perner, vilken med Nicolaus Perner från Augsburg invandrade till Sverige i början av 1630-talet.

Litteratur: Siebmacher: Wappenbuch (Bg 5:2 1657), Ramsbergs husförhörslängd (A 1:5, 1729 pag 44), Örnberg: Sv. Ättartal X: 251 o. XI: 287, Lewenhaupt: Karl XII:s officerare.

ÖRTENGREN

SVR 304/83

SKÖLD: I svart fält en uppskjutande brinnande vårdkase av guld med flammor av guld och rött.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd ört med tredelad rot och två blad.

VALSPRÅK: *Pro aris et focis.*

Vapnet är år 1983 antaget av ingenjören Thore Örtengren, Sundbyberg, för sig och sina efterkommande.

Släkten härstammar från Bötterums by i Långemåla socken, Handbörds härad i Småland. Äldste med visshet kände stamfader är gästgivaren Sune Engström, född 1717 och död i Bötterum 1778. Hans fader var sannolikt smålandsryttaren Jonas Eng, vilken deltog i Karl XII:s krig och dog i Bötterum omkring år 1743.

Vapnets vårdkase hänsyftar på ortnamnet Bötterum, skrivet Bötärum år 1299, vilket betyder platsen där man tänder vårdkasar. Hjälmprydnadens ört alluderar på släktnamnet Örtengren, vilket upptagits från mödernet, samt ävenledes på Uppvidinge härad (grannhärad till Handbörds härad), vars symbol är en röd ört.

COHN-TERSAEUS

SVR 305/83

SKÖLD: Delad i guld och svart vari ett lejon i motsatta tinkturer hållande en korsstav med utböjt kors, vars armar har konvext slut, allt svart.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två korslagda olivkvistar av guld.

VALSPRÅK: *Mercurius et Minerva.*

Vapnet är år 1981 antaget av Sture Tersaeus, Tyringe, för sig och för övriga av släkten Cohn-Tersaeus, (Cote).

Enligt familjetraditionen uppges släkten Cohn härstamma från Aron, Moses äldre broder. Släkten har verkat som läkare, parfymörer och ockrare – den tidens namn på penningutlånare – i Italien och som köpmän och intellektuella i Tyskland (1500–1600-talen). På 1800-talet dyker släkten upp i Danmark. Grosshandlaren Herman Cohn från Köpenhamn blev fader till Georg Cohn Brandes (1842–1927), dansk författare och professor i estetik samt till Edvard Cohn Brandes (1847–1931), dansk författare och politiker samt chefredaktör för tidningen *Politiken* (1884). Med Carl Emil Cohn från Varde (1834–1908) kom släkten till Sverige och slog sig ner i Stockholm. Sonsonen Helge Cohn (1893–1983) har gjort sig ett namn som journalist, framstående strindbergs och stockholmsforskare. Brodern Axel Gunnar Cohn och sonen Tage Lennart Cohn antog namnet Tersaeus. Vapenantagaren är son till Tage Lennart Tersaeus samt sonson till Helge Cohn.

Litteratur: Josef Fischer: Släkten Salomonsen/Nyborg.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

OLESEN

SVR 306/83

SKJOLD: I rødt felt to kornaks af guld dækket med et malteserkors af sølv over tre roser af sølv.

Bagved skjodet en gylden mercurstav med vinger af sølv.

VALSPROG: *Flid, pligtopfyldelse og ærlighed.*

Våbenet är antaget af etatsråd C. A. Olesen (1845–1920), der var grundlægger af Aktieselskabet De Danske Spritfabrikker. Hans efterkommere Hr. Lars Olesen har givet oplysningerne.

REGISTER SVR 1983

Vapen	Reg.nr	Utført av
AADLAND (DAL - SLEE)	285	E Notevåg
ACKERLIND	289	J Raneke
AHL	287	J Raneke
BRANDENBURG	288	B B Heim
BROBERG	286	J Raneke
BURMAN	290	J Raneke
BÄVERMALM	291	J Raneke
CHRONQUIST	295	J Raneke
DINGERTZ	293	J Raneke
FLENSMARCK	292	T Flensmarck
GEFVENBERG	296	J Raneke
GRØNDAHL	297	J Wermuth
HÖÖK	299	J Raneke
KROK	294	J Raneke
LINDHE	298	C Lindhe
NORDLUND	300	R Nordlund
NORRLUND	301	J Raneke
OHRLING	302	J Raneke
OLESEN	306	E Trelund
ROSENDAL	303	B Rosendal
SVEIO KOMMUNE	284	K Ekkje
COHN-TERSAEUS	305	J Raneke
TUMATHORPS SANKT KNUTS GILLE	283	J Raneke
ÖRTENGREN	304	J Raneke

Redaktion

CHRISTER BÖKWALL
TOR FLENSMARCK
JAN RANEKE

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA
FALSTERBO